

Gerçek Dünyada Gerçek Bir Devrim Yapmak

Editörün Notu: Aşağıdaki makale ilk kez 14 Eylül 1997 tarihinde *Revolutionary Worker* #923 içinde yayınlanmıştır. Bu makale Bob Avakian'ın "MLM vs. Anarchism" yazı dizisi içinde yer almaktadır. Kaynak için bkz: [RW ONLINE:MLM VS. ANARCHISM \(revcom.us\)](http://revcom.us)

Bu diziyi bitirirken anarşizmle ilgili bir noktaya daha değinmek istiyorum. Bazı anarşistler -ve bu aynı zamanda PL (İlerici İşçi Partisi) gibi sözde komünist yarı-anarşistler için de geçerlidir- yalnızca kapitalizmden "arta kalanları" siyaset ve ideoloji gibi üst yapı alanında derhal ortadan kaldıracabileceklerini iddia etmezler, bununla birlikte, aslında kapitalist üretim ilişkilerinin tüm yönlerinin mevcut sistemin yıkılmasıyla birlikte *tek seferde* ortadan kaldırmanın mümkün olduğunu öne sürerler. PL'nin konumu bu açıdan incelemeye değer tuhaf bir durumdur.

PL, 60'lı yıllarda bir süreliğine ve belli bir dereceye kadar Kültür Devrimi'ni ve sosyalist Çin'i kendilerine model olarak almıştı. Dışarıdan "Maoist" olarak görülüyorlardı. Fakat PL sonradan halen emperyalizmin egemen olduğu bir dünyada sosyalist toplumun karmaşıklığını, zorluklarını ve komünizme doğru ilerleme mücadelesi konusunda sabırsızlığa kapıldı. Bu doğrultuda *"tüm bu boktan şeyleri tamamen ortadan kaldıralım ve doğrudan komünizme sıçrayalım"* dediler. Görünüşe göre, sosyalizmi nispeten uzun ve çok keskin bir şekilde çelişkili bir dönem olarak belirleyen, sosyalizmi komünizme bir geçiş dönemi olarak belirleyen bütün bu şeylerle boğuşmaktan yorulmuşlardı. İşin aslı şöyle diyorlardı: *"Siktir et gitsin, şimdi doğrudan komünizme geçiştin bahsedelim. Hem niçin bütün bu sosyalizm evresine ihtiyacımız var ki? Zaten her türlü soruna yol açmaktan başka neye yaradı? Sosyalizm evresindeki her tür sorunla ilgili bir sürü deneyim var."* Bu nedenle, bir

çeşit yarı-anarşist fakat görünüşte pek çok yönden fazlasıyla “sol” bir pozisyon benimsemişlerdi.

Bunun bir örneği olarak, okuduğum bir raporda bazı PL üyelerinin bahsettikleri bir toplantıya dair bir hikaye vardı: “Devrim yapacağız ve sonra hemen parayı ortadan kaldıracacağız!” Hayır yapamayacaksınız. Öncelikle, mevcut çizginizle herhangi bir devrime öncülük edemeyeceksiniz; ve sizin hayali devriminize karşı olarak gerçek bir devrim yapıldığında ise parayı hemen ortadan kaldırmak mümkün olmayacak. Bunun nedeni parayı gerekli kılan maddi koşulları ve çelişkileri ortadan kaldırmamanın uzun bir süre mümkün olmayacak olmasıdır. Bunun yapılması, devrimci mücadelenin bütün bir tarihsel geçiş dönemini gerektirecektir; dünya çapında para kullanmadan üretim ve değişim yapmanın mümkün olacağı maddi ve ideolojik koşulları meydana getirmek gerekecektir.

Marx, ekonomi politiğe ilişkin yazılarında toplumda farklı emek türleri olduğuna dikkat çeker. “Basit” emek ve “bileşik” emek dediği şey vardır. Başka bir deyişle, belirli temel becerileri ve gerçekleştirilmesi için fiziksel yeteneği gerektiren bir emek vardır; ve daha fazla zaman, eğitim ve öğretim gerektiren daha karmaşık beceriler ve yetenekler içeren başka emek türleri de vardır. Bu nesnel bir gerçektir.

Basitçe söylemek gerekirse, herhangi bir staj yapmadan, herhangi bir çalışma yapmadan, herhangi bir eğitim almadan bir nükleer fizikçi, çocuk doktoru, mühendis, mimar veya bir ekonomi planlamacısı olamazsınız. Bunları yapmak için gerekli bilgi ve becerileri edinmek için burjuva eğitim sisteminden geçmek zorunda değilsiniz, ancak bazı formal eğitim ve öğretime sahip olmalısınız. Bu yetenekleri geliştirebilmek zaman, çalışma ve mücadele gerektirir. Ve toplumda insanların bu işlevleri yerine getirmesine ihtiyaç vardır. Buna olan ihtiyacı ortadan kaldıramazsınız. Eğer bir devrim yapmışsanız ve her türden fizikçi, bilim insanı, doktor ve diğer her şey olmadan işleri yürütmeye çalışırsanız, bu durumda insanların ihtiyaçlarını karşılayamazsınız. İnsanlar, “Bu ne böyle, lanet

burjuvaziyi hemen geri getirin!" diyeceklerdir. Yaşayacağınız problemlerden biri budur. "Bu lanet olası PL'yi derhal gönderin ve burjuvaziyi hemen geri getirin, çünkü en azından onlar bazı sorunlarla nasıl başa çıkacaklarını biliyorlardı!" diyeceklerdir.

Maddi gerçeklikle uğraşmanız gerekecek. İnsanlar yemek yemeli, insanların kıyafetleri olmalı, insanların tıbbi bakıma ihtiyacı var, vb. Bunları yapmak için belirli bir eğitim, öğretim ve becerilere sahip insanlar gerekir. Ve halk kitleleri öyle bir gün ayağa fırlayıp bütün bunlar birdenbire olmayacaktır.

Kafa/Kol Emeği Meselesi

Dünya proleter devriminin bir parçası olarak komünizme doğru ilerlemeyi sağlayabilmek için, kafa ve kol emeği arasındaki farkın üstesinden gelinmesi, kitlelerin toplumun tüm farklı alanlarına -eğitim ve kültür dahil ekonomik, sosyal, politik ve ideolojik alanlara- hükmetmesi ve bunları dönüştürmesi sosyalist devrimin temel bir hedefidir.

Komünizme ulaşılnca, dünya çapında bu büyük toplumsal çelişkilerin -kafa ve entelektüel emek gibi çelişkilerin- üstesinden gelinmiş olacak ve böylece, meta ilişkilerinin ve paranın yaşamın maddi gereksinimlerinin üretilmesi ve değiş tokuş edilmesinde, ayrıca toplumun ve insanların her yönden gelişiminin teşvik edilmesinde herhangi bir yönünü koruma ihtiyacı da aşılacaktır. Ancak tüm bunlar uzun bir tarihsel dönemi -çılgır açan devrimci bir mücadeleyi- gerektirecektir. PL'nin sandığı gibi, eski düzenin yıkılmasıyla bütün bunlar hemen yapılamaz.

Peki ne yapacaksınız? Eski toplumda eğitim almış doktorlar, fizikçiler, öğretmenler ve diğer insanlardan yararlanmayacak mısınız? Hepsini öldürecek misiniz? Yoksa hepsini hapse mi atacaksınız? Veya görünüşe göre PL'nin yapmak istediği şey şudur, onlara kalkıp "Bu işleri yapmaya devam edeceksiniz,

ancak herkesle aynı maaş alacaksınız.” diyeceksiniz. Bunu denerseniz, iki temel sorun olacaktır. Biri politik sorun, diğeri ise maddi-ekonomik sorun.

“Peki ne yapacaksınız? İşlerini yapmaları için kafalarına silah mı dayayacaksınız? Pekala, o halde başka birileri başka silahlarla gelecek ve onları başka bir şekilde harekete geçirecektir.” – Bob Avakian

Politik sorun, bu insanların belirli becerilere sahip olduklarını bilmeleridir ve bunun karşılığında belirli bir şekilde ücret almaya alışırlar. Bunun sınırlandırılmasına istekli olabilirler, özellikle de onları devrimci mücadeleye doğru bir şekilde kazanırsanız bu olabilir; ancak çok azı bu farklılığın bir anda ortadan kalktığını görmeye istekli olacaktır. Ve bunun neden yapılmaması, neden bu tür farklılıkların bir anda ortadan kaldırılmaması gerektiğine dair gerçek nesnel nedenler de vardır. Sadece öznel bakış açıları açısından bile, bununla uyumlu olmayacakları görülebilir. Peki ne yapacaksınız? İşlerini yapmaları için kafalarına silah mı dayayacaksınız?

Pekala, o halde başka birileri başka silahlarla gelecek ve onları başka bir şekilde harekete geçirecektir. Diğer güçler - kapitalist restorasyonun güçleri- orada olacak ve yapmaya çalıştığınız bu aptallıklarla güçlenmeye devam edeceklerdir.

Ve bu politik meseleyle birlikte temelde yatan maddi ve ekonomik bir sorundur. Gerçek şu ki, toplumdaki tüm üretim ve değişim, emeğin harcanmasını ve belirli miktarda harcanan emeğin değişimini temsil eder. Nitelikli emek, daha fazla harcanan emeği temsil eder. Bunu geliştirmek daha fazla zaman alır. Vasıfsız işgücünden daha fazla zaman alır. Bu durum doktor olmak için harcanan emek ve diğer “meslekler” için de geçerlidir. Bu “profesyonel” insanlara boyun eğmek zorunda değiliz, bununla birlikte maddi gerçekliği de tanımalıyız. Onların küçük burjuva önyargılarını ve ayrıcalıklarını tercih etmemize de gerek yok, fakat burada maddi gerçekliği ve onun ilişkilerini kabul etmek durumundayız.

Bu “meslekler” gerekli bilgi, eğitim ve becerileri kazanmak için daha fazla emek zamanı gerektirir. Öyleyse, bu “mesleklerdeki” insanlara vasıfsız emeğe ödediğiniz miktarın aynısını ödemek istiyorsanız, gerçekte temelde yatan maddi gerçeklik açısından, eşit olmayan miktarlardaki emeği birbirinizle değiş tokuş etmiş olursunuz. Ve bu mantıksız hale gelecektir -genel olarak üretimi ve değişimi etkileyecektir- ekonomi bu şekilde sabote edilecektir. Tüm bu bilgi, eğitim ve becerileri geliştirmek için insanların belirli bir miktar - “bileşik” veya “çoğaltılmış”- emek harcamasına neden olacaksınız. Bu ücret biçiminde (parayı kaldırırsanız başka bir simge ile) olacaktır ve bu da bu bilgi, eğitim ve becerileri geliştirmek için gerçekten harcadıklarından daha az emeği temsil edecektir. Dolayısıyla, tüm ekonomik sisteminiz berbat olacaktır: Eşitsiz miktarlarda emek değişiminde bulunacaksınız ve bu durum tüm ekonominizi ve tüm politik sisteminizi kaosa sürükleyecektir.

Ve bir kez daha, diğer güçler yani burjuva güçler gelip “Yoksa unuttunuz mu, bizler bu işlerin nasıl yapılması gerektiğini

bunlardan çok daha iyi biliyorduk!" diyeceklerdir. Bu durumda insanlar onlara yönelecektir, çünkü dedikleri doğrudur, bu işleri nasıl yapacaklarını bunlardan çok daha iyi biliyorlar.

Şunu belirtmek gerekiyor. Diyalektik materyalist bir bakış açısına ve yöntemine sahip bir MLM öncü tarafından yönetildiğinde, proletaryanın yaptığından daha iyi nasıl yapacaklarını bilmezler, ancak bunu PL türünden küçük burjuva anarşistlerinden ve idealistlerden daha iyi nasıl yapacaklarını bilirler.

Öyleyse bu materyalizmin -diyalektik materyalizm ve tarihsel materyalizmin- önemli bir noktasıdır. Siyasi-ideolojik üstyapıdaki ifadelerinin yanı sıra ekonomik temeldeki gerçek maddi çelişkilerle uğraşırken, toplumun gerçek devrimci dönüşümünü gerçek dünyada gerçekleştirmeye nasıl devam etmemiz gerektiğini anlamak için uygulanmalıdır.